

Slovenski oktet predstavil svoje lepe Buskelce zbrane na zgoščenci

Buskelce: kresničke, ljubki nočni metuljčki, ki smo jih otroci v junijskih nočeh previdno lovili v pesti in občudovali utripajoče zelene lučke; kresničke, ki so skoraj izumrle, kot izumira slovenska pesem, v poplavi globalizirane pop glasbe... Buskelce se glasi naslov zgoščenske, ki jo je pravkar posnel Slovenski oktet, slovita pevska skupina, ki si je že od svoje ustanovitve dalje zadala cilj, da bo slovensko pesem gojila, ohranjala in ponesla po širnem svetu. Sloves ansambla, ki že štiriinpetdeset let uspešno opravlja svoje poslanstvo, je kljub množici predbožičnih pobud v dvorano KD Igo Gruden privabil polnoštevilno občinstvo, ki je fante sprejelo s prisrčnimi aplavzi. Topel pozdrav in voščilo predsednice Marize Škerk sta uvedla srečanje, ki ga je vodila Rossana Paliaga. Muzikologinja je izčrpno in strokovno predstavila vsebino plošče, ki ponuja osemnajst pesmi, izbranih med tistimi, s katerimi so se tudi starejše generacije Slovenskega okteta istovetile; priredbe priljubljenih ljudskih pesmi in originalne skladbe, ki so trdno zasidrane v repertoarjih naših zborov tvorijo venček, iz katerega bi s težavo izbirali najlepše cvetke: od Rada Simonitija preko Karla Pahorja, Zorka Prelovca, Emila Adamiča, Janka Ravnika, Danila Bučarja, Pavleta Kernjaka, Bojana Adamiča, Franceta Marolta, Danila Švare, Sama Vremšaka, Silvestra Mihelčiča, do Uroša Kreka in Lojzeta Lebiča teče rdeča nit slovenske besede in melodij, ki spletajo še živo in utripajočo vez med ljudsko zakladnico in ustvarjalnostjo tistih, ki so temu bogastvu dodali svoj umetniški doprinos.

Rossana Paliaga je v prijetnem kramljanju s pevci razkrila nagibe in izbire okteta, ki je prevzel odgovorno, pa tudi hvaležno dediščino ansambla, ki že več kot pol stoletja sodi med reprezentančne slovenske skupine; pred petimi leti je umetniško vodstvo prevzel Mirko Cuderman, čigar funkcija je bolj svetovalnega kot vodilnega značaja, člani pa iščejo in najdejo soglasje tako pri izbiri programa kot tudi v zlitju glasov. Po prehodni krizi, ki je za vsako skupino fiziološka, ko starejše generacije predajajo štafeto mlajšim, je zdaj zasedba uspešno premostila fazo usklajevanja in dosegla samozavest, ki dovoljuje tehnično dovršen, obenem pa tudi sproščen in topel nastop. Pevske odlike posameznikov - nekateri se uspešno udeležujejo kot solisti - se v oktetu spajajo v uglašeno in zvočno uravnovešeno celoto, iz katere veje tudi čustveno doživeta interpretacija: tenorista Vladimir Čadež in Andrej Ropas, druga tenorista Rajko Meserko in Janez Triler, baritonista Primož Dekleva in Jože Vidic ter basista Matej Voje in Janko Volčanšek so se rade volje odzvali vabilu, da bi tudi v živo predstavili nekaj pesmi, izbranih med željami občinstva in lastnimi najljubšimi: Foersterjev Večerni Ave, Prelovčevi Nageljni rdeči, Simonitijeva Pesem galebu, Maroltova priredba Kangalilejske ohceti, Vremšakova Ženska mi v goste gre, Kernjakova Mi smo mi so zazvene v zvočnem razkošju, ki se opira na bogate barve basov in zacveti v solističnih doprinosih: topla sporočilnost baritonistov Vidica in Dekleve, žametni bas Janka Volčanška, uglajeni tenor Andreja Ropasa, prešerni nagovor Janeza Trilerja, ki je nato z Vladimirjem Čadežem intoniral obvezni Pa se sliš, so občinstvo privedli do navdušenih aplavzov, dodatki so si sledili v toplu prijateljskem vzdušju; velik ljubitelj petja in bivši član Tržaškega okteta Boris Pangerc je za zgoščenko napisal spremno besedo, Oktetu pa podaril izvrstni sok svojih oljk, skratka, prijetno srečanje z visokim umetniškim sporočilom.

Katja Kralj